

TV 2-praktikanter på studietur til Israel i marts 2018

Vi tog fire praktikanter til Israel i ni dage. Seks af de ni dage boede vi i Tel Aviv, mens de resterende tre dage gik med at udforske Jerusalem.

Parachute-correspondents overtager

I Tel Aviv lagde vi ud med et møde med den danske freelancekorrespondent Hanne Foighel, der igennem mere end 25 år har dækket Israel for adskillige danske medier. Herunder Berlingske, Politiken og i øjeblikket Kristelig Dagblad og P1 Orientering.

Hanne Foighel oplever, at de faste korrespondenter så småt forsvinder og i stedet erstattes af 'parachute-correspondents' - journalister der dumper ned, når det brænder, og forsvinder igen bagefter. En negativ tendens mener hun, da 'parachute-correspondents' aldrig opnår dyb forståelse for konflikten og konfliktens parter. Noget der i sidste ende går journalistikken. Forklaringen er penge - eller mangel på samme - mener hun.

Førhen kunne hun levere og leve af kortere registreringer: "Tre døde i nyt angreb". Her har hendes arbejdsforhold uden tvivl ændret sig. De nyheder for medierne i dag fra AP eller Reuters, og det har betydet, at Hanne Foighel i højere grad jagter den "gode menneskelige fortælling".

Alt i alt var det en rigtig god og lærerig snak med en ærlig korrespondent, der kunne berette om udviklingen og de personlige erfaringer. Om alt fra typen af historier, pressens frihed, livet som freelance og korrespondent-kulleren, der opstår, når man mangler nogle sparringspartnere i det daglige.

Det innovative Israel – kan vi lære det?

Tirsdag besøgte vi den danske ambassade i Tel Aviv, hvor et af syv danske innovations centre findes. Tue Bak Sørensen fortalte os om det arbejde, centeret er sat i verden for at udføre: at fremme danske interesser med hjælp fra israelsk viden og kunnen.

Tue Bak Sørensen fremhæver Israel som et kæmpe start-up miljø i en rivende teknisk udvikling, som Danmark bør hægte sig på. Man kunne mærke - om ikke frustrationen - så irritationen over udfordringerne med at få danske medier og i sidste ende virksomheder og universiteters øjne op for det, der sker i Israel på den teknologiske front. Det var en spændende snak om danske myndigheders arbejde - og ikke mindst med deres forsøg på at fortælle den historie i de danske medier.

- If the news are there, we write it

Turen gik fra Tel Aviv til Jerusalem. Konflikternes arnested og et centralt omdrejningspunkt for de tre store monoteistiske religioner: kristendommen, islam og selvfølgelig jødedommen. Vi besøgte Jerusalem Post, der er udkommet på engelsk siden 1932, da avisen startede som The Palestine Post.

Managing editor David Brinn fortalte om avisens arbejde og ståsted. Han beskrev avisen som en moderat avis, der gik ind for en to-statsløsning.

Den primære læser var engelsktalende jøder i Israel eller jøder i Nordamerika, der ønsker at følge med i de israelske nyheder (primært online).

Det afspejlede sig i den daglige nyhedsdækning, hvor historierne primært handler om jødiske forhold.

Dermed ikke sagt, at der ikke skrives nyheder om og med palæstinensiske kilder. For som han sagde:

- If the news are there, we write it.

Og der var da også, ifølge David Brinn, plads til både palæstinensiske og jødiske stemmer i opinionssektionen, ligesom vi også kunne konstatere, at der i dagens avis var historier om palæstinensiske kvinder til international kampdag. Men det var ikke for The Jerusalem Post et egentlig mål dagligt at have stof fra begge sider af konflikten så at sige. Det var for så vidt slet ikke hver dag, at der var noget fra konflikten at berette om.

- Så Sussi, det er et arbejds møde

Mandag den 12. marts tog seniorkorrespondent og mangeårig chefredaktør på Politikken Herbert Pundik og hans kone Sussi imod os i privaten til en timer lang snak om historien om staten Israel, de mange glemte nuancer og den manglende forståelse for konflikten parter og baggrund.

Sjældent har vi mødt så belæst, vidende og entusiastisk fortællende mand som Herbert Pundik. Eller så imødekommende, interesseret og hjælpsom en kvinde, som hans kone Sussi. Hun gjorde så meget ud af, at vi skulle føle os velkomne – med the og hjemmelavet sommersalat – at Herbert måtte minde hende om, at det altså var et arbejds møde.

Herbert berigede os med hans viden om staten Israel og konflikten med palæstinenserne. Mødet var naturligvis også anledning til at høre om hans syn på pressens dækning af konflikten - både i sin tid som chefredaktør på Politikken og i dag.

Herbert Pundik kalder det en speget konflikt, der for danske journalister og medier er uendeligt svær at forstå, og det mener han også dækningen (uden at kalde den dårlig) bærer præg af. På spørgsmålet om, hvorvidt han mener, at nogen danske journalister i øjeblikket har nok indsigt og forståelse i konflikten var svaret: Nej. Der er, og det har vi efter ni dage i Israel også selv konstateret, smange facetter og nuancer i konflikten, ligesom det, ifølge Herbert Pundik, ikke er muligt 'bare' at tale om jøderne overfor palæstinenserne. Også de to grupper imellem er der store stridigheder og voldsomme uenigheder. Ikke mindst om fremtiden. Samtidig bestrider han også tanken om, at journalister er objektive. Det er umuligt - især i dækningen af en konflikt som denne, mener Herbert Pundik. Man kan og skal altid tilstræbe objektivitet i dækningen af Israel-Palæstina-konflikten, men uanset forsøg på det, så vil journalistens egen sympati altid påvirke det journalistiske produkt - om det så er en artikel eller indslag, om journalisten så sympatiserer med jøder eller palæstinensere. I hvert fald hvis du spørger Herbert Pundik. Er det så et problem? Det er sådan, virkeligheden er, og det betyder ikke nødvendigvis, at faktuelle forhold/terrorangreb etc. forties, men skribentens egen sympati vil påvirke journalistens endelige produkt. Hvad end det er artikel eller indslag. Den tanke er for så vidt en diskussion, man har hørt før i andre sammenhænge. Ifølge Herbert Pundik er det derfor alene vigtigt, at medierne og skribenterne toner rent flag. Læsere og seere skal kende skribentens ståsted. Især når dækningen drejer sig om Israel-Palæstina.

Christian, Christina, Julie og Stefan